

“Τα Χριστούγεννα αποτελούν πνευματική αναγέννηση”

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Τη μνήμη του Αγίου Νικολάου τίμησαν στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων τη Πέμπτη 19 Δεκεμβρίου (με το παλαιό ημερολόγιο 6 Δεκεμβρίου).

Ο Μακαριώτατος Πατριάρχης κ.κ. Θεόφιλος παρέστη στις εορταστικές εκδηλώσεις προς τιμήν του Αγίου στην Ελληνορθόδοξη Αραβόφωνη Κοινότητα της πόλης Μπετζάλλας, κοντά στην Βηθλεέμ.

“Την εντός ημών μόρφωσιν του Χριστού, δηλονότι την πνευματικήν αναγέννησιν, ετοιμάζεται να χορηγήση εις ημάς η “μητρόπολις τῶν ἑορτῶν”, τουτέστιν η μεγάλη των Χριστουγέννων εορτή εν τη ομόρω υμῶν πόλῃ της Βηθλεέμ” τόνισε στο κήρυγμά του, που έγινε στην ελληνική γλώσσα, ο Πατριάρχης κ.κ. Θεόφιλος.

Αναλυτικά το Δελτίο Τύπου της Αρχιγραμματείας:

Α. Ἡ ἐορτή τοῦ Ἁγίου Νικολάου εἰς Μπετζάλλαν.

Τὴν Πέμπτην, 6ην /19ην Δεκεμβρίου 2019, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ἡ μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Νικολάου Ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ εἰς τὸν περικαλλῆ αὐτοῦ Ναόν τῆς Ἑλληνορθόδοξου Ἀραβοφώνου Κοινότητος τῆς πόλεως τῆς Μπετζάλλας, πλησιοχώρου τῆς Βηθλεέμ.

Ὁ Ἅγιος Νικόλαος εἶναι ὁ Πατὴρ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ 4ου αἰῶνος, Ἐπίσκοπος Μύρων τῆς Λυκίας, προστάτης τῶν πτωχῶν, τῶν ἀδικουμένων, τῶν πεφυλακισμένων καὶ ἐνδεῶν, «κανὼν πίστεως καὶ εἰκῶν πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλος», προστάτης τῶν θαλασσοπόρων, δημοφιλέστατος εἰς τὸν Ὁρθόδοξον λαόν, προστάτης καὶ τοῦ Ὁρθοδόξου δόγματος τοῦ Ὁμοουσίου τοῦ Υἱοῦ πρὸς τὸν Πατέρα εἰς τὴν Α΄ Οἰκουμενικὴν Σύνοδον τῆς Νικαίας, τό ἔτος 325 μ.Χ.

Τὸν μέγαν Ἀρχιερέα τοῦτον ἐτίμησεν ἡ Ἑλληνορθόδοξος Ἀραβόφωνος Κοινότης τῆς Μπετζάλλας καὶ ὅλη ἡ πόλις ὡς πολιοῦχον αὐτῆς διὰ θείας Λειτουργίας, τῆς ὁποίας προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Θαβωρίου κ. Μεθοδίου καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ, τοῦ ἡγουμένου Ἀρχιμανδρίτου Ἰγνατίου, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Ἀλεξίου, τῶν ἐφημερίων τοῦ Ναοῦ τούτου Οἰκονόμου π. Γεωργίου Σαχουάν, π. Παύλου, π. Ἰωσήφ καὶ π. Ἡλία, τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Εὐλογίου, ἐν ἀθρόα συμμετοχῇ προσευχῆς τοῦ Ὁρθοδόξου λαοῦ τῆς πόλεως, παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Χρήστου Σοφianoπούλου, ἐκπροσώπων τῆς Παλαιστινιακῆς Αὐτονομίας, ὡς τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ ἐκκλησιαστικῶν θεμάτων κ. Ράμζη Χούρη, τῆς τέως Δημάρχου Βηθλεέμ κας Βέρας Μπαμπούν καὶ τοῦ Δημάρχου Μπετζάλλας κ. Νικόλα Χαμής.

Πρός τό ἐκκλησίασμα τοῦτο ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ἑλληνιστί ὡς ἔπεται:

«Ποίοις μελωδικοῖς ᾠσμασι ἐπαινέσωμεν τόν ἱεράρχην· τόν τῆς ἀσεβείας ἀντίπαλον καί τῆς εὐσεβείας ὑπέρμαχον· τόν τῆς Ἐκκλησίας πρωτοστάτην· τόν μέγαν προασπιστήν τε καί διδάσκαλον· τόν πάντας τοὺς κακοδόξους καταισχύνοντα· τόν ὀλετῆρα Ἀρείου καί θερμόν ἀντίμαχον· τόν δι' οὗ τήν τούτου ὀφρύν, Χριστός καταβέβληκεν, ὁ ἔχων τό μέγα ἔλεος», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί,

Ἡ πανσθενουργός χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ φερωνύμῳ Ναῶ τούτῳ τοῦ Ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας Νικολάου, τοῦ καί προσκυνητοῦ γενομένου τῶν ἁγίων Τόπων, ἵνα ἐορτίως τελέσωμεν τήν παναοίδιμον μνήμην αὐτοῦ.

Ὁ ἐν ἁγίοις Πατήρ ἡμῶν Νικόλαος ἤκμασεν ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου· ἐγεννήθη εἰς τὰ Πάταρα τῆς Λυκίας τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ ὑπῆρξεν εἷς τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ συνελθούσης Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἐν ἔτει 325, κατὰ τὴν ὁποίαν κατεδικάσθη ὁ αἵρεσιάρχης Ἄρειος καὶ ἡ διδασκαλία αὐτοῦ. Ὁ ἅγιος Νικόλαος ὑπῆρξεν ἔνθερμος ὑποστηρικτὴς τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου, τοῦ διατυπώσαντος μετὰ θαυμαστῆς ἀκριβείας τὸ δόγμα τῆς Ἁγίας Τριάδος. Ἐκοιμήθη δέ ὁ Ἅγιος Νικόλαος περὶ τὸ ἔτος 330.

Ὁ Πατήρ ἡμῶν Νικόλαος, ἀκούων εἰς τοὺς Παυλείους λόγους: “ἡμῶν γάρ τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει, ἐξ οὗ καὶ σωτῆρα ἀπεκδεχόμεθα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ὃς μετασχηματίζει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸ σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ”, (Φιλιπ. 3,20-21), ἀνεδείχθη ἀληθὴς θεράπων τοῦ Χριστοῦ καὶ ἱεροκῆρυξ τοῦ Εὐαγγελίου Αὐτοῦ, διό καὶ διὰ τὴν ὑπερβάλλουσιν αὐτοῦ ἀρετὴν ἐδέξατο τὸ ἱερώτατον ἀξίωμα τῆς Ἀρχιερωσύνης καὶ κατέστη ποιμὴν πνευματικὸς, δηλονότι Ἀρχιεπίσκοπος τῆς ἐπαρχίας τῶν Μύρων τῆς Λυκίας.

Ὁ ὑμνωδὸς τῆς Ἐκκλησίας, περιγράφων τὴν διακεκριμένην προσωπικότητα τοῦ ἁγίου Νικολάου λέγει: “Ἀνυμνήσωμεν νῦν τὸν ἱεράρχην ἄσμασι, τὸν ἐν Μύροις λαοὶ ποιμένα καὶ διδάσκαλον, ἵνα ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ ἐλλαμφθῶμεν· ἰδοὺ γὰρ ὥφθη ὅλος καθάριστος, ἀκήρατος πνεύματι, Χριστῷ προσάγων θυσίαν ἁμωμον, τὴν εἰλικρινῇ καὶ Θεῷ εὐπρόσδεκτον, ὡς ἱερεὺς κεκαθαρμένος τῇ ψυχῇ καὶ τῇ σαρκί· ὅθεν ὑπάρχει ἀληθῶς τῆς Ἐκκλησίας προστάτης καὶ ὑπέρμαχος ταύτης, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς Χάριτος”.

Ὦντως, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὁ ἅγιος Νικόλαος ὑπάρχει προστάτης καί ὑπέρμαχος τῆς Ἐκκλησίας ἀλλά καί τῆς σωτηριώδους αὐτῆς διδασκαλίας, διό καί καλεῖται “κανὼν τῆς Ὁρθῆς πίστεως”, ὑπὲρ τῆς ὁποίας ἠγωνίσθη μετὰ πάσης δυνάμεως λόγῳ τε καί ἔργῳ, ἀκούων πάντοτε εἰς τὴν παράκλησιν τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἰούδα λέγοντος: «Ἀγαπητοί, ..., ἀνάγκην ἔσχον γράψαι ὑμῖν παρακαλῶν ἐπαγωνίζεσθαι τῇ ἅπαξ παραδοθείσῃ τοῖς ἁγίοις πίστει.» (Ἰούδα 1,3). Οἱ “ἅγιοι” ἐν προκειμένῳ εἶναι οἱ Χριστιανοί, οἱ ὁποῖοι διὰ μίαν φοράν καί διὰ πάντα ἔλαβον διὰ τοῦ προφορικοῦ κηρύγματος τὴν ὑγιαίνουσαν πίστιν.

Ἡ ὑγιαίνουσα αὕτη πίστις εἶναι αὕτη, ἡ ὁποία μᾶς καλεῖ νά ἀγωνισθῶμεν τόν καλόν ἀγῶνα διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς ἐπιστέλλει ὁ θεῖος Παῦλος τῷ μαθητῇ αὐτοῦ Τιμοθέῳ λέγων: «ἀγωνίζου τόν καλόν ἀγῶνα τῆς πίστεως· ἐπιλαβοῦ τῆς αἰωνίου ζωῆς, εἰς ἣν καί ἐκλήθης καί ὠμολόγησας τὴν καλὴν ὁμολογίαν ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων» (Α΄ Τιμ. 6,12). Τῆς “αἰωνίου ζωῆς”, δηλονότι τῆς ἐν Χριστῷ, ἐπελήφθη καί ὁ ἐν Ἀγίοις Πατὴρ ἡμῶν Νικόλαος, τοῦ ὁποίου ἡ φήμη διεδόθη εἰς ὁλόκληρον τὴν οἰκουμένην, παραμένουσα ζῶσα μέχρι καί σήμερον, συμφώνως τοῖς λόγοις τοῦ ψαλμωδοῦ: “εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καί εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ρήματα αὐτοῦ”, (Ψαλμ. 18,5).

Ἡ σεπτὴ μνήμη τοῦ ἁγίου καί θαυματουργοῦ Νικολάου συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῇ εὐχαριστιακῇ θείᾳ ταύτῃ συνάξει, ἵνα τιμήσωμεν αὐτόν ἀφ’ ἑνός καί εὐχαριστήσωμεν, ἀφ’ ἑτέρου, “Ἅγιον Κύριον τόν Θεόν” ἡμῶν, τόν δωρήσαντα ἡμῖν τόν Ἅγιον ἐργάτην τοῦ ἀμπελῶνος Αὐτοῦ, δηλονότι τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Τόν ἀγαθόν καί πιστόν τοῦτον ἐργάτην τοῦ ἀμπελῶνος τοῦ Χριστοῦ ἐδόξασεν ὁ Θεός Πατὴρ ἐν τῇ ἐπουρανίῳ καί ὄντως ζωῇ, ἔνθα παρρησίαν κεκτήμενος

πρεσβεύει υπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ Ἅγιος Πατήρ ἡμῶν Νικόλαος, ὁ ὁποῖος ἀνεδείχθη ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ καί σκεῦος ἐκλογῆς, μᾶς προτρέπει διά στόματος τοῦ κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων Πέτρου, πρὸς βίον ἀντάξιον τῶν εὐεργεσιῶν τοῦ Θεοῦ λέγων: “Ὡς τέκνα ὑπακοῆς μή συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις, ἀλλὰ κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς ἅγιον καί αὐτοὶ ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε, διότι γέγραπται· ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι», (Α΄ Πέτρου 1, 14-16).

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὁ Ἅγιος Νικόλαος ἀποτελεῖ ὁρατὸν καί ζωντανόν παράδειγμα τοῦ γνησίου Χριστιανοῦ, ἐντὸς τοῦ ὁποῖου ἐμορφώθη ὁ χαρακτήρ τοῦ Χριστοῦ. Αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ἐντὸς ἡμῶν μόρφωσιν τοῦ Χριστοῦ παραγγέλλει καί ὁ θεῖος Παῦλος ἀγωνιῶν καί λέγων: “Τεκνία μου, οὕς πάλιν ὠδίνω, ἄχρις οὗ μορφωθῇ Χριστός ἐν ὑμῖν”, (Γαλ. 4, 19).

Τὴν ἐντὸς ἡμῶν μόρφωσιν τοῦ Χριστοῦ, δηλονότι τὴν πνευματικὴν ἀναγέννησιν, ἐτοιμάζεται νὰ χορηγήσῃ εἰς ἡμᾶς ἡ “μητρόπολις τῶν ἑορτῶν”, τοὔτέστιν ἡ μεγάλη τῶν Χριστουγέννων ἑορτὴ ἐν τῇ ὁμόρῳ ὑμῶν πόλει τῆς Βηθλεέμ, ὡς ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνωδὸς τῆς Ἐκκλησίας: “Βηθλεέμ ἐτοιμάζου· εὐτρεπιζέσθω ἡ φάτνη· τό Σπήλαιον δεχέσθω, ἡ ἀλήθεια ἦλθεν· ἡ σκιά παρέδραμε· καί Θεὸς ἀνθρώποις, ἐκ Παρθένου πεφανέρωται, μορφωθείς τό καθ’ ἡμᾶς, καί θεώσας τό πρόσλημμα. Διὸ Ἀδάμ ἀνανεοῦται σὺν τῇ Εὐᾶ, κράζοντες· Ἐπὶ γῆς εὐδοκία ἐπεφάνη, σῶσαι τό γένος ἡμῶν”.

Τὴν ἐκ Παρθένου Μαρίας τῆς Θεοτόκου φανέρωσιν τοῦ Θεοῦ τοῖς ἀνθρώποις, τοῦ μορφωθέντος τό καθ’ ἡμᾶς καί τοῦ θεώσαντος τό πρόσλημμα τῆς ἀνθρωπίνης ἡμῶν φύσεως, κηρύττει καί εὐαγγελίζεται ἡ ἀγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία διὰ τοῦ τιμωμένου ἁγίου Ἐπισκόπου αὐτῆς Νικολάου τοῦ θαυματουργοῦ. Τό μέγα τοῦτο μυστήριον τοῦ Εὐαγγελίου (Ἐφ. 6,19) καλούμεθα νὰ ἑορτάσωμεν οὐχί κοσμικῶς, κοινωνικῶς καί ὑλικῶς, ἀλλὰ πνευματικῶς καί λατρευτικῶς “διὰ πάσης προσευχῆς καί δεήσεως προσευχόμενοι ἐν παντί καιρῷ ἐν Πνεύματι Ἀγίῳ καί εἰς αὐτό τοῦτο ἀγρυπνοῦντες ἐν πάσῃ προσκαρτερήσει καί δεήσει περὶ πάντων τῶν ἁγίων [τῶν Χριστιανῶν], (Ἐφ. 6,18), ὡς κηρύττει ὁ ἱερώτατος Παῦλος.

Μετά δέ τοῦ ὑμνωδοῦ εἵπωμεν: “Θρόνῳ παριστάμενος Θεοῦ, πρεσβεύειν ἐκτενῶς σοφέ, μή διαλίπῃς υπέρ πάντων ἡμῶν, τῶν σῶν πιστῶν οἰκετῶν, θαυμαστέ Νικόλαε· ἵνα ρυσθῶμεν ἐκ πάσης δεινῆς περιστάσεως καί κακώσεως”. Ἀμήν. Εὐλογημένα Χριστούγεννα».

Μετά τὴν θείαν Λειτουργίαν ἠκολούθησε μεσημβρινή τράπεζα παρατεθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἡγουμένου Ἀρχιμανδρίτου Ἰγνατίου καί τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινότητος εἰς τό

Ξενοδοχείον Orient Palace Hotel.

Β. Ἡ ἐορτή τοῦ Ἀγίου Νικολάου εἰς Ἄγιον Σάββαν.

Ὁ Ἅγιος Νικόλαος ἐτιμήθη καί εἰς τόν ἐν τῇ Λαύρα τοῦ Ἀγίου Σάββα Ναόν αὐτοῦ, τόν πρῶτον τῆς Λαύρας, διά θείας Λειτουργίας ἐν ἀγρυπνίᾳ τῆς ὁποίας προεξῆρξεν ὁ Ἀρχιερεύς τῆς σειρᾶς Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Πέλλης κ. Φιλούμενος τῇ συμμετοχῇ Ἀγιοσαββιτῶν καί Ἀγιοταφιτῶν Πατέρων καί προσκυνητῶν.

Γ. Ἡ ἐορτή τοῦ Ἀγίου Νικολάου εἰς Ἱεροσόλυμα.

Ἡ ἐορτή τοῦ Ἀγίου Νικολάου ἐωρτάσθη καί εἰς τήν Ἱεράν αὐτοῦ Μονήν, τήν εὐρισκομένην ἐν τῇ Παλαιᾷ Πόλει τῶν Ἱεροσολύμων, εἰς τήν ὁποίαν προεξῆρξε τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀφ' ἐσπέρας καί τῆς θείας Λειτουργίας ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Λύδδης κ. Δημήτριος, συλλειτουργούντων αὐτῷ τῶν Ἀρχιμανδριτῶν π. Ματθαίου καί π. Δημητρίου, τοῦ Ἀρχιδιακόνου Μάρκου καί τοῦ διακόνου Σωφρονίου καί μετέχοντος εὐλαβοῦς ἐκκλησιάσματος ἐξ Ἱεροσολυμιτῶν καί ἐκ μοναχῶν τοῦ Πατριαρχείου καί μοναζουσῶν.

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν ὁ Ἐπιστάτης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ταύτης Ἀρχιδιάκονος π. Μᾶρκος παρέθεσεν εἰς τήν Ἀρχιερατικὴν Συνοδείαν καί πάντας τοὺς ἐορταστάς πλούσιον κέρασμα εἰς τό ἡγουμενεῖον καί τό προαύλιον.